

'Jazz is per definitie internationaal'

ACHTERGROND ZOMERJAZZFETSTOUR

- Tristan Honsinger en Tobias Delius met nieuwe improjazzgroep op ZomerJazzFietsTour
- Speciale aandacht voor Berlijn op 25ste editie van Gronings jazzfestival
- Na proloog op vrijdag op Noorderzon 28 concerten in Reitdiepdal op zaterdag

Door Peter Bruyn

Groningen 'Het bijzondere van deze groep is het ontbreken van een drummer', zegt cellist Tristan Honsinger over het kwartet Hook, Line & Sinker, waarmee hij zaterdag op de Groningse ZomerJazzFietsTour speelt. Toen ik deze groep samenstelde zat er nog wel een drummer bij. Maar die meldde zich af voor het eerste optreden. Op de valreep nodigde ik trompettist Axel Dörner uit. En dat beviel zo goed, dat ik dacht: Waar hebben we eigenlijk een drummer voor nodig?'

Naast Honsinger en Dörner bestaat Hook, Line & Sinker uit tenorsaxofonist Tobias Delius en bassist Antonio Borghini. Alle vier wonen ze tegenwoordig in Berlijn, dat dit jaar speciale aandacht krijgt op de ZJFT. Het kwartet ontstond voorjaar 2010 in het bloeiende Berlijnse circuit van huiskamers, kroegen en andere informele broedplaatsen waar de leden van de muzikale

avantgarde elkaar ontmoeten, stimuleren en uitdagen.

De Amerikaan Honsinger en geboren Brit Delius (winnaar van de Boy Edgar Prijs in 2003) zijn in feite veteranen uit de Nederlandse improscene. Beiden spelen al jaren bij het ICP Orchestra en Tristan Honsinger maakt ook deel uit van het Tobias Delius Kwartet.

De internationale improjazzscene is een kleine en incestueuze wereld; een stoelendans van musici die steeds weer met elkaar in andere groepen terecht komen. Waarin onderscheidt Hook, Line & Sinker zich dan nog van bijvoorbeeld Delius' eigen kwartet of het ICP Orchestra? 'Met mijn kwartet spelen we composities en bij deze groep is alles puur improvisatie', zegt de saxofonist. 'En uiteindelijk klinkt iedere anders samengestelde groep weer anders door de persoonlijkheden die er in spelen. Natuurlijk delen Tristan en ik veel muzikale ervaringen. We spelen ook samen in het ICP Orchestra, maar dat is weer zo'n groot orkest dat je heel veel verschillende invloeden hebt.'

In juli speelde Hook, Line & Sinker op het festival Konfrontationen in het Oostenrijkse Nickelsdorf – zo'n beetje het walhalla van de internationale improscene. Het kwartet stond geheel onversterkt op het podium. Blazers aan de buitenkant, daartussen de twee strijkers. Honsinger en Borghini vervochten hun partijen moeiteloos: een half strijkkwartet als basis. Daar overheen soleerde Delius – vaak in de voor hem karakteristieke koortsachtige stijl, soms meer re-

▲ Tobias Delius, Tristan Honsinger, Antonio Borghini en Axel Dörner (vlnr). Foto: DvN

laxt. En ondertussen blies Axel Dörner daar onverstoorbaar zijn prutteltrompet doorheen – als een

koffiezetapparaat op de achtergrond.

Tobias Delius en Axel Dörner zijn beiden geboren in 1964. Tristan Honsinger is vijftien jaar ouder en Antonio Borghini dertien jaar jonger. Maar van een generatiekloof is geen sprake, zegt Delius. 'Gelukkig

niet. Toen ik zelf op mijn twintigste naar Amsterdam kwam, ging ik met mensen als Han Bennink en Martin van Duynhoven spelen die een stuk ouder waren. Sommigen vonden dat vreemd, maar ik ervoer dat juist als prettig. Zoals ik het nu ook weer leuk vind om met jongere

ZomerJazzFietsTour

De 25ste editie van de ZomerJazzFietsTour vindt zaterdag plaats. In middeleeuwse kerkejes en boerenschuren in het Reitdiepdal, ten noordwesten van Groningen, kan een keuze gemaakt worden uit 28 concerten. Vrijdag vindt op Noorderzon in Theater de Machinefabriek de proloog plaats met Erika Stucky, De Jongens Driest Allstars en The Ex & Brass Unbound. Zie www.zjft.nl voor kaartverkoop en het volledige programma.

musici te spelen. En als je met gesloten ogen luistert hoor je ook niet wie er ouder of jonger is.'

Evenals Honsinger – die via Canada, Italië en Nederland in Berlijn belandde – kun je ook Delius een muzikale kosmopoliet noemen. Hij werd geboren in het Britse Oxford, groeide op in Duitsland, zocht op z'n negentiende het muzikale geluk in Mexico, woonde vervolgens enkele decennia in Nederland en heeft nu Berlijn als domicilie.

'Ik heb dat kosmopolitische, het feit dat ik overal en nergens thuis ben, zelf altijd als heel prettig ervaren', zegt Delius. 'Het belang van een 'scene' in een bepaalde stad wordt ook vaak overschat. Ik heb mij ook nooit representant van een typische Amsterdamse of Berlijnse scene gevoeld. Deze muziek is voor mij per definitie internationaal.'